

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14CoP/159/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1223203670
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bundzel
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:1223203670.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bundzela a sudcov JUDr. Róberta Foltána a JUDr. Kristíny Srnkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A. B., narodená XX.XX.XXXX, C. B., narodený XX.XX.XXXX, A. B., narodená XX.XX.XXXX, D. B., narodená XX.XX.XXXX, bytom striedavo u oboch rodičov, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, deti rodičov - matky: E. E. B., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXXX/X, G.- H., v konaní zastúpená: AK ZAHRADNIK & Spol., s.r.o., so sídlom Námestie Mateja Korvína 1, Bratislava – mestská časť Staré Mesto, a otca: E. I. B., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XX/X, B., Rakúska republika, v konaní zastúpený: JUDr. Alexandra Karlíková, advokátka, so sídlom Račianska 24E, Bratislava- mestská časť Nové Mesto, v konaní o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava II č. k. 73P/46/2023-71 zo dňa 18.10.2023, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia (I. výrok) a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania (II. výrok).

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil aplikáciou ust. § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 vety prvej, ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa.

3. V rozhodnutí súd prvej inštancie konštatoval, že otec svojím návrhom, doručeným súdu dňa 19.09.2023, navrhol nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým by súd dočasne zveril maloleté deti do jeho osobnej starostlivosti, určil výživného na maloleté deti vo výške 50,- Eur na každé dieťa, určil styk matky s maloletými deťmi každý nepárny týždeň od piatku od 17:00 hod. do nedele do 17:00 hod. a každý párný týždeň od utorka od 15:00 hod. do štvrtka do 17:00 hod., pričom matke by bola uložená povinnosť umožniť maloletým deťom účasť na krúžkoch, s tým, že otec si deti prevezme a matke odovzdá v mieste jej bydliska, alebo v mieste, kde maloleté deti navštevujú povinnú školskú dochádzku. Zároveň sa domáhal zrušenia výživného poskytovaného otcovi. Svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil tým, že sa dňa 23.08.2023 spolu s maloletou A. a maloletou A. dostavili na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, nahlásil psychické týranie všetkých jeho maloletých detí a uviedol, že už dlhší čas si všíma, že v čase, keď maloleté deti prídu k nemu na pobyt a v čase, kedy majú odchádzať k matke, trpia depresiami, zle znášajú zmenu prostredia, sú psychicky zničené, utiahnuté, uzatvorené a majú strach prejaviť svoj názor, svoje emócie. S maloletým C. navštevuje aj psychologičku C. H.. Dodal,

že matka s ním odmieta komunikovať a pri odovzdávaní maloletých detí doslova utečie z jeho blízkosti. Bol toho názoru, že takéto správanie matky spočívajúce v odmietaní riešenia problémov spolu s jej výchovou maloletých detí ohrozuje zdravý psychický a citový vývoj maloletých detí a rovnako negatívne ovplyvňuje a zasahuje vzťah maloletých detí k nemu, keď sa maloleté deti boja slobodne prejavíť svoju vôľu byť dlhšie s ním alebo s kamarátmi mimo prítomnosti matky. Ak aj maloleté deti prejavia záujem byť s ním po dobu dlhšiu, ako je uvedené v rozsudku o striedavej starostlivosti, matka sa na maloleté deti hnevá, kričí, je zlostná a útočná. Deti tak musia trpieť a znášať hnev matky. Uviedol, že dňa 23.08.2023 ráno vyzdvihol od matky maloletého C. a viedol ho na krúžok. Maloletý C. mu povedal, že matka si neželá, aby od nej odchádzal, pretože ona je ukrátená o čas, ktorý by mohla byť s ním počas týždňa, kedy sú deti v jej starostlivosti. Poobede si otec vyzdvihol maloletú A. a maloletú A. a zobral ich na kontrolu k zubárovi. Všimol si, že dievčatá boli nesvoje a maloletá A. mala zranenie na tvári. Dievčatá odmietali hovoriť o tom, čo sa stalo, avšak neskôr sa osmelili a povedali mu, že matka sa hnevla na maloletú A. a maloletú D.. Neskôr A. zbila tri krát utierkou po tvári, po tom, čo nedostatočne rýchlo rátała príklady z matematiky, ktoré mala pravdepodobne rátať ako trest za rozbité hodiny. Na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava dňa 24.08.2023 vypovedali aj maloletá A. a maloletá A., ktoré uviedli, že maloletá A. ráno zhodila nástenné hodiny, ktoré sa rozbili, na čo ju matka udrela po tvári. Maloleté deti uviedli, že matka na nich kričí, keď robia hluk, keď niečo rozbijú, alebo niečo spadne, alebo keď sa nehlásia a nereagujú na jej telefonát. Zároveň uviedli, že otec na nich nekričí. Maloleté deti uviedli, že by si predstavovali, keby mohli byť dlhšie u otca, kde im je lepšie. Maloletý C. prejavil záujem navštevovať krúžok cvičenia vo fitnes pod dohľadom trénera. Uviedol, že kontaktoval matku, aby spoločne tento krúžok prebrali, avšak matka sa k tomuto krúžku postavila negatívne a len stroho uviedla, že počas jej víkendů maloletý C. nebude chodiť cvičiť, ani v sobotu ani v nedeľu. S ohľadom na uvedené je zrejmé, že súčasná podoba starostlivosti o maloleté deti nie je vyhovujúca a naopak, je daná potreba stabilizácie rodinnej situácie pomocou súdu, maloleté deti majú jednoznačný záujem o to, aby boli s otcom dlhšie, matka nezvláda starostlivosť o deti, keď na ne kričí, psychicky aj fyzicky im ubližuje, nepodporuje rozvíjanie ich schopností a zručností, sociálnych vzťahov maloletých detí s tým, že bez akéhokoľvek racionálneho zdôvodnenia im neumožňuje nielen stretávanie sa so svojimi kamarátmi, ale ani návštevu krúžkov, o ktoré majú záujem. Fyzický útok matky na maloletú A. predstavuje vážny zásah do jej osobnej integrity, ale aj duševného stavu (poníženie dieťaťa) a je dôvodné predpokladať, že útoky matky na maloleté deti sa budú časom len stupňovať. Domnieval sa, že podobné fyzické útoky prebiehali aj v minulosti, deti mali rôzne zranenia, ktoré sa vždy pripisovali úrazom. Poznamenal, že nikdy neevidoval podobné úrazy detí v jeho prítomnosti. Jeden vážny incident sa odohral v roku 2013, keď mala maloletá A. úraz hlavy (tržná rana), ktorá si vyžadovala asi tri stehy. Matka uviedla, že A. si hlavu rozbila pri tancovaní o roh stola, čomu lekár viditeľne neveril. Maloletá A. po rokoch uviedla, že matka ju učila písať A, ona kreslila nejaké zemiaky namiesto písmena. Matka sa nahnevla a udrela ju hrnčekom do hlavy, ktorý sa rozbil a spôsobil tržnú ranu. Maloleté deti majú citovú väzbu k obojom rodičom, avšak ako tomu nasvedčujú udalosti z posledných dní, matka celkom zrejme nevie a objektívne ani nedokáže poskytnúť také stabilné prostredie, v ktorom by maloleté deti mohli vyrastať bez hrozby fyzických aj psychických útokov matky na ne, bez toho, aby neboli neustále konfrontované s jej agresívnym a násilným správaním.

4. Z Úradného záznamu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava zo dňa 23.08.2023 vo veci podnetu otca na prešetrenie psychického týrania maloletých detí zo strany ich matky vyplýva, že dňa 23.08.2023 sa na úrad dostavil otec, ktorý nahlásil psychické týranie maloletých detí. Otec si dlhší čas všímá depresívne nálady detí, zle znášajú zmenu prostredia, sú psychicky zničené, utiahnuté, uzatvorené a majú strach prejavíť svoj názor a emócie. Matka s otcom nekomunikuje. Matka sa hnevá a kričí ak deti prejavia vôľu byť dlhší čas s otcom. Maloletý C. otcovi uviedol, že matka si neželá, aby od nej odchádzal, lebo je ukrátená o čas, ktorý s ním má tráviť ona. Maloletá A. mala zranenie na tvári, nechcela povedať prečo. Neskôr sa deti rozhovorili a uviedli, že matka sa na maloletého C., maloletú A. a maloletú D. hnevla. Z výpovede detí vyplýva, že ráno zhodili nástenné hodiny, preto maloletú A. matka udrela do tváre. Mama na nich kričí, keď robia hluk, alebo keď niečo rozbijú, keď sa nehlásia/ nereagujú na telefonát. Otec na nich nekričí. Chcú byť dlhšie u otca, kde im je lepšie.

5. Zo psychologickkej správy od J. J. H. zo dňa 25.08.2023 vyplýva, že vyšetrovaný maloletý C. trpí stratou rodinného zázemia, disharmóniou v rodičovskej výchove, pocitmi tlaku z oboch strán, kde činnosti, v ktorých je podporovaný otcom neschvaľuje matka a naopak. Veľmi ťažko znáša pocit, že sa na neho niekto hnevá. Preberá pocit zodpovednosti za nezvládnuté emócie druhých ľudí, má pocity menejcennosti a úzkosti. Je nevyhnutné, aby obaja rodičia vo veľmi vysokej miere podporovali jeho opätovné začlenenie v rovesníckej skupine, podporovali ho vo voľnočasových aktivitách, dodávali mu sebavedomie a vyjadrovali sa o ňom pozitívne i v momentoch, kedy sa mu nedarí.

6. Zo správy zo šetrenia vyplýva, že dňa 05.10.2023 vykonal Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava ohlásené šetrenie v domácnosti matky. Maloleté deti sa vyjadrili, že sú v domácnosti matky spokojné, matka na nich nekričí, ani ich nebije. Dochádzka a správanie všetkých detí v školskom prostredí je bezproblémová. Maloleté deti nemajú žiadne vážne zdravotné problémy. Maloleté deti majú v rodinnom prostredí v domácnosti matky vytvorené vhodné podmienky pre napĺňanie ich potrieb a priaznivý fyzický, psychický a sociálny vývin.

7. V konaní mal súd prvej inštancie za osvedčené, že rodičia maloletých detí sú bývalými manželmi, ktorých manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 7P/5/2020-278 zo dňa 03.06.2020. Týmto rozhodnutím bola schválená rodičovská dohoda a maloleté deti boli zverené do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov s tým, že obaja rodičia sú oprávnení maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok. Otec bol zaviazaný povinnosť prispievať na výživu maloletej A. sumou 123,- Eur mesačne, maloletému C., maloletej A. a maloletej D. sumou 100,- Eur/dieťa mesačne. Poberateľom rodinných prídavkov na maloleté deti je otec a maloleté deti budú prihlásené k trvalému pobytu na adrese B., F..

Uznesením Okresného súdu Bratislava V č. k. 22P/81/2022-21 zo dňa 11.11.2022 bolo zamietnuté neodkladné opatrenie, ktorým sa otec domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd maloletú A. a maloletého C. zveril do jeho osobnej starostlivosti a upravil styk maloletých detí s matkou tak, že matka je oprávnená stretávať sa s maloletou A. a maloletým C. každý nepárny kalendárny týždeň, a to od piatka od 17:00 hod. do nedele 17:00 hod. s tým, že ich matke odovzdá a naspäť ich prevezme otec pred bytom matky:

V súčasnosti je o maloletých deťoch B. rozhodované na Mestskom súde Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. B5-73P/49/2023, v ktorom sa otec domáha zmeny výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom.

8. S poukazom na uvedené skutočnosti súd prvej inštancie dospel k záveru, že v danom prípade nebola osvedčená naliehavá potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov a neboli dané podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia v požadovanom smere. Na základe zisteného skutkového stavu súd dospel k záveru, že nie je daná neodkladnosť potreby zveriť maloleté deti, ktoré sa aktuálne nachádzajú v striedavej starostlivosti oboch rodičov, do osobnej starostlivosti otca. Výpovede maloletých detí pred kolíznym opatrovníkom o tom, u ktorého rodiča si želajú tráviť viac času, nie sú konzistentné, deti názor v krátkej dobe rýchlo menia a vzniká podozrenie, že neprezentujú svoj vlastný názor. Navrhovateľ uvádza, že súčasná podoba starostlivosti o maloleté deti nie je vyhovujúca a naopak, je daná potreba stabilizácia rodinnej situácie. Zo správy zo šetrenia pomerov zo dňa 06.10.2023, ktorá je najaktuálnejšou správou kolízneho opatrovníka týkajúcou sa rodinných pomerov maloletých detí B., nevyplýva žiadna skutočnosť naznačujúca existenciu nutnosti neodkladného zásahu súdu do rodinných pomerov. Maloleté deti sa počas šetrenia vyjadrili, že matka ich nebije, sú spokojné a nekričí na nich. Súd doposiaľ neviduje žiaden podnet od školy, resp. ošetrojúceho lekára, ktorým by vzniklo podozrenie na fyzické či psychické týranie maloletých detí. Matka vo vyjadrení k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sama priznala, že maloletej A. vznikol na tvári červený fľak (incident s rozbitými nástennými hodinami), čo je v tomto momente jediné zhodné tvrdenie rodičov. Tento incident, aj keď predstavuje zlyhanie rodiča, nemožno kvalifikovať ako týranie detí. Rovnako nezhoda pri povolení voľnočasovej aktivity maloletého C. je vecou rodičovskej kooperácie. To, že matka rozbila maloletej A. hrnček o hlavu, sa stalo podľa tvrdenia samotného navrhovateľa v roku 2013 (pričom neodkladné opatrenie má za cieľ upraviť aktuálnu nevyhovujúcu situáciu) a navrhovateľ tento skutok nijako nepreukázal aj napriek tomu, že poukázal na potrebu lekárskeho ošetrovania maloletej, a teda mal disponovať lekárskou správou z ošetrovania. Súd poukazuje na povinnosť lekára nahlasovať podozrenie z týrania maloletých detí kolíznemu opatrovníkovi, resp. priamo súdu, k čomu nedošlo, a preto tvrdenie, že lekár viditeľne neveril verzii matky o nehode pri tancovaní maloletej A., je pre súd v tomto momente irelevantné, keďže sám navrhovateľ poukázal na to, že sa pri ošetrovaní zdržiaval v práci. Súd sa stotožňuje s tvrdením matky, že ak by existovalo podozrenie z fyzického a psychického týrania maloletých detí, má sa druhý rodič domáhať obmedzenia, či zakázania styku s deťmi až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Navrhovateľ sa týmto návrhom dožaduje iba prezverenia a určenia pomerne širokého styku maloletých detí s matkou, pričom nie je zrejmé, prečo pri podozrení na týranie detí otec sám navrhuje styk detí s matkou. Súd poukázal na skutočnosť, že právo rodiča na styk nie je povinnosťou a domáhať sa ho môže ten rodič, ktorému je toto právo odňaté faktickým konaním druhého rodiča. Z návrhu navrhovateľa ako aj z vyjadrenia matky vyplynulo, že v súčasnosti prebieha striedavá osobná starostlivosť u všetkých maloletých detí. V prípade prezverenia maloletých detí do osobnej starostlivosti otca a určenia styku

matky s maloletými deťmi je matka tá, ktorá má právo podať na súd návrh na úpravu jej styku s maloletými deťmi.

Táto úprava výkonu rodičovských práv a povinností nie je konečná. Súd bude o maloletých deťoch Klučkových ďalej meritórne rozhodovať na základe riadne vykonaného dokazovania v konaní vedenom pod sp. zn. B5-73P/49/2023.

9. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

10. Uznesenie napadol riadnym a včasným odvolaním otec s návrhom na jeho zmenu. Žiadal, aby jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bolo vyhovené. Namietal, že súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil skutočný stav vecí, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí.

Poukázal na to, že súd prvej inštancie sa dôsledne neriadil účelom neodkladného opatrenia a odmietol poskytnúť dočasnú a preventívnu ochranu právam a záujmom maloletých detí pred nepriaznivými následkami dlhodobo nedostatočnej a nesprávnej výchovy realizovanou matkou. Svoj záver oprel o správu kolízneho opatrovníka zo dňa 06.10.2023, ktorú ale nevyhodnotil v celkových súvislostiach a v kontexte ostatných skutkových okolností a nekriticky bez rozumného odôvodnenia sa s ňou stotožnil. Okrem tejto správy, svoje rozhodnutie oprel aj o zjavne jednostranné vyjadrenia matky k jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré je neobjektívne a v rozpore so skutočným stavom vecí. Z obsahu správy malo vyplynúť vyjadrenie detí, že ich matka nebije, sú spokojné a nekričí na ne, pričom incident maloletej A. sa mal stať tak, že matka sa nevedomky zahnila utierkou, ktorá trafila maloletú na líčko a z obsahu informácie matky zase malo vyplynúť, že maloletá A. sa jej mala zveriť, že pri rozhovore s ÚPSVaR dňa 05.10.2023 mala povedať aj to, že by chcela byť zverená matke, pričom v skutočnosti žiadna takáto informácia v predmetnom písomnom zázname nebola a ide len o účelové tvrdenia matky, ktorá chce svoje subjektívne domnienky prezentovať ako objektívny fakt. S poukazom na konštatovanie súdu, že neeviduje žiadny podnet zo školy, resp. príslušného ošetrojúceho lekára, ktorým by vzniklo dôvodné podozrenie na fyzické, či psychické týranie maloletých detí uviedol, že skutočnosť, že týranie nebolo oznamované zo strany povinných subjektov ešte automaticky nemôže znamenať to, že k nemu za určitých okolností, v určitom čase a na určitom mieste, nemohlo dochádzať zo strany matky voči maloletým deťom. Poznamenal, že typovo vysoko nebezpečné trestné činy týrania v mnohých prípadoch vykazujú vysokú mieru latencie, čo znamená, že môžu dlhodobo prebiehať skrytým a nenápadným spôsobom. Mal za to, že súd sa nemal uspokojiť povrchným konštatovaním, že podozrenie z trestného činu týrania neexistuje iba preto, že ho nikto, ako lekár, resp. škola neoznámili. Súd mal tieto tvrdenia prešetriť prostredníctvom kolízneho opatrovníka nie však spôsobom, že kolízny opatrovník vykoná šetrenie výlučne v prostredí matky a čerpá informácie hlavne od matky. Tvrdil, že matka sa písomne priznala k opakovaným inzultáciám maloletej A., z čoho možno nadobudnúť opodstatnený dojem, že matka má zrejme problém s afektívnou lability, čo sa môže prejaviť stratou sebakontroly, čo môže byť vážnou prekážkou pre jej rodičovskú spôsobilosť vychovávať deti spôsobom, ktorý by neohrozoval ich ďalší zdravý psychický, fyzický a mravný vývin. Namietal, že súd sa nijako nevysporiadal so záznamom kolízneho opatrovníka zo dňa 23.08.2023, kde maloletá A. a maloletá A. uviedli, že zo strany matky malo dôjsť k fyzickému napadnutiu maloletej A. a keďže maloleté deti boli pri rozhovore bez prítomnosti rodičov, ich výpovede možno považovať za vierohodnejšie ako v prípade, keď vypovedali v prítomnosti matky, v jej domácom prostredí, nakoľko nie je vylúčené, že ich mohla usmerňovať v tom, aké informácie majú uvádzať v neprospech otca. Tiež sa nijako nevysporiadal s jasne deklarovaným postojom maloletého C., ktorému sú obmedzované jeho práva na realizáciu jeho záujmov vo forme návštevy krúžku, ktorý si sám vybral. Bol toho názoru, že matka svojím úmyselným konaním bráni v zdravom psychickom a mravnom vývine maloletého C., a to tým spôsobom, že mu dlhodobo vytvára prekážky v jeho všestrannom osobnostnom rozvoji len preto, že sebecky chce, aby bol viac času v jej prítomnosti z dôvodu, aby nebola ukrátená o čas strávený s ním, v porovnaní s otcom. Namietal, že v súčasnosti striedavá osobná starostlivosť neplní svoju funkciu najmä z toho dôvodu, že matka s ním nekooperuje a nekomunikuje, čo je skôr na škodu maloletých detí. Bol presvedčený o tom, že je v záujme celého rodinného systému, aby sa táto nepriaznivá vzťahová rodinná situácia eliminovala, a to bude možné iba v tom prípade, ak bude súdom nariadené znalecké dokazovanie z odvetvia klinickej psychológie detí a dospelých, nakoľko iba znalec môže spoľahlivo identifikovať príčiny súčasnej rodinnej krízy, ktorú umocňuje dysfunkčná striedavá osobná starostlivosť v dôsledku útočného a animózneho správania matky voči nemu i maloletým deťom. Mal za to, že maloleté deti sú pri formulovaní svojich preferenčných postojov v určitom konflikte lojality, keď sú práve v prítomnosti jedného z rodičov, čo sa

mohlo prejavíť určitou obsahovou nekonzistenciou ich výpovedí. Domnieval sa, že ak súd mal záujem zisťovať čo najobjektívnejším spôsobom pomery maloletých detí, mal tak urobiť z vlastnej iniciatívy, a to návrhom, aby maloleté deti mohli byť bez prítomnosti rodičov, za prítomnosti psychológa, aby mohli popísať udalosti, ktoré sa udiali a ktoré založili dôvod pre podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Vo vzťahu k maloletej A. uviedol, že ide o dievča, ktoré bude mať čoskoro pätnásť rokov, z čoho vyplýva vývinový fakt, že je už natoľko rozumovo vyspelá, aby dokázala samostatne formulovať a prezentovať svoje názory o tom, s ktorým rodičom chce byť a s ktorým nie. Maloletá verifikovala, že viac času chce tráviť so svojím otcom. Namietal, že súd prvej inštancie zamietnutím jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nesledoval objektívne záujmy maloletých detí v zmysle čl. 5 Zákona o rodine, tieto bez náležitého odôvodnenia podriadil len právam jedného z rodičov, a to jeho, bez toho, aby sa vysporiadal so súčasným priebehom starostlivosti o maloleté deti zo strany rodičov, existujúcimi pomermi, ale najmä s postojmi maloletých detí.

11. K odvolaniu otca sa vyjadrila matka, stotožňujúc sa s odvolaním napadnutým uznesením súdu prvej inštancie, ktorým bol zamietnutý návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, keďže v danom prípade nebola osvedčená naliehavá potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov a neboli dané podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia. Navrhla, aby odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil.

Uviedla, že otec ani v rámci svojho odvolania neosvedčil naliehavosť dočasnej úpravy pomerov a podmienok pre zverenia maloletých detí do jeho starostlivosti. Svoj návrh ako aj odvolanie stavia na jednej udalosti, ktorá sa odohrala dňa 24.08.2023 a v ten deň zachyteného vyjadrenia dvoch maloletých detí. Otec maloleté deti vzal na ÚPSVaR v ten istý deň, v zásade bezprostredne potom, čo sa stala popísaná udalosť, keď nedopatrením zasiahla maloletú utierkou. Vyjadrenie maloletých detí krátko po tom, mohlo byť s veľkou pravdepodobnosťou ovplyvnené emóciami a hnevom, pričom matka je presvedčená o tom, že v deťoch boli tieto pocity zo strany otca podporované a deti v deň výpovede na ÚPSVaR z obavy z reakcie otca zopakovali to, čo od nich otec žiadal. Dodala, že maloleté deti netvrdili, že by ich bila (ako sa otec snaží účelovo presvedčiť súd), ale popísali len udalosť, o ktorej sama informovala súd a ktorá ju veľmi mrzí, keďže nemala nikdy úmysel akokoľvek maloletej ublížiť. Takáto nehoda nemôže byť dôvodom pre zmenu zverenia maloletých detí. Otec tento incident zneužíva na to, aby prezentoval, že sa matka na maloletých deťoch dopúšťa psychického a fyzického týrania. Poukázala na to, že otec sám v rozpore s vyjadrením detí prezentuje situáciu tak, že malo ísť o jej opakované konanie po tom, ako maloletá rákala príklady z matematiky ako trest za rozbité hodiny (čo sú už len fabulácie zo strany otca). Tvrdila, že maloleté dcéry dlhodobo prezentujú jeden názor, a to, že chcú byť viac s ňou. Počas šetrenia pomerov v jej domácnosti, bol realizovaný pohovor s maloletými deťmi tak, že deti boli samé, v miestnosti ona nebola. Pokiaľ otec v odvolaní poukazuje na to, že dňa 23.08.2023 boli maloleté deti vypočuté na ÚPSVaR-e bez prítomnosti rodičov, je to otec, ktorý deti na úrad priviezol, teda s deťmi komunikoval tesne predtým a pripravoval ich na tento pohovor. Mala za to, že argumentácia otca je v tomto smere rozporuplná a pohovor s deťmi na ÚPSVaR-e nemožno považovať v tomto smere za relevantnejší, naopak pohovor vykonaný dňa 06.10.2023 je najaktuálnejší a s odstupom času zaznamenáva vôľu a názor maloletých detí. Ďalej uviedla, že otec sa v konečnom dôsledku domáha len toho, aby boli maloleté deti s ním viac času ako s matkou. Dodala, že nedôvodnosť samotného návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia preukazuje aj to, že otec sa domáha úpravy styku matky s maloletými deťmi cez pracovný týždeň i cez víkend. Otec návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia preukazuje, že je presvedčený o tom, že matka sa o maloleté deti riadne stará a vyjadruje jej dôveru, že sa o maloleté deti vie a dokáže postarať v záujme maloletých detí, a to napriek ním uvádzaným informáciám. Mala za to, že otec túto jednu udalosť za obdobie troch rokov fungovania striedavej osobnej starostlivosti účelovo využíva s cieľom získania maloletých detí do svojej osobnej starostlivosti. Domnievala sa, že bez vykonania dôsledného dokazovania a zisťovania názoru všetkých maloletých detí, nie je možné vyhodnotiť, či sú dané dôvody na zmenu zverenia maloletých detí a do starostlivosti ktorého rodiča, a to aj s ohľadom na to, že vo veci samej navrhuje zverenie maloletých detí do svojej osobnej starostlivosti, nielen s poukazom na vôľu maloletých detí, ale aj s poukazom na osobnosť otca. Uviedla, že rakúska sociálna kuratela vykonávala dohľad nad domácnosťou otca z dôvodu jeho agresívneho správania a fyzického útoku na dcéru jeho druhej manželky, o čom je súd prvej inštancie informovaný. Poznamenala, že otec potvrdil, že trvá na tom, aby s ňou deti hovorili telefonicky na odposluchu, keď sú u neho a vyjadril sa, že keď sú deti s ňou, chce vedieť, čo všetko s deťmi robí, kam chodí, aby mal prehľad. Bola toho názoru, že práve tieto osobné priame vyjadrenia otca zachytené v zápisnici osvedčujú manipulačné tendencie zo strany otca, vytváranie nátlaku na deti a koercitívnej kontroly zo strany otca, ktorá v neprimeranom rozsahu smeruje aj voči nej, pričom ona

reaguje v rámci svojich obranných mechanizmov ako obeť únikom, čo v konečnom dôsledku potvrdzuje aj otec, s poukazom na správu ÚPSVaR zo dňa 23.08.2023, v ktorej je uvedené, že matka doslova utečie z blízkosti otca.

K vyjadreniu pripojila zápisnicu z informatívneho výsluchu rodičov v konaní vedenom pod sp. zn. 73P/49/2023 zo dňa 24.03.2023.

12. K odvolaniu otca sa vyjadril kolízny opatrovník. Uviedol, že orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately vykonáva v rodine viacero opatrení, vrátane sociálneho poradenstva a sprostredkovania psychologicko – poradenských služieb, ktorých hlavným účelom je predchádzanie krízovým situáciám v rodine v súvislosti s rodičovským konfliktom. Dodal, že dochádzka a správanie všetkých štyroch maloletých detí v školskom prostredí je bezproblémová. Ošetrujúcou lekárkou maloletých detí je J. C., maloleté deti majú absolvované všetky povinné očkovania a preventívne prehliadky. Nemajú žiadne vážne zdravotné problémy. Ďalej uviedol, že maloleté deti majú v rodinnom prostredí u oboch rodičov vytvorené vhodné podmienky pre napĺňanie ich potrieb a priaznivý fyzický, psychický a sociálny vývin.

13. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b) CMP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom- otcom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné, uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 CSP).

14. Predmetom konania je návrh otca na dočasné zverenie maloletých detí do jeho osobnej starostlivosti, určením povinnosti matky platiť výživné na maloleté deti a úpravou jej styku s maloletými deťmi, so zrušením jeho povinnosti prispievať matke na výživu maloletých detí neodkladným opatrením, čím by došlo k dočasnej zmene zverenia maloletých detí zo striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

15. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

16. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

17. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

18. Podľa § 360 ods. 1 CMP, neodkladné opatrenie možno nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu.

19. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

20. Podľa § 329 ods. 1 a 2 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

21. Podľa § 329 ods. 3 CSP, ak po vydaní uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, dôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, nezakladá

právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prekážku rozhodnutej veci.

22. Podľa § 367 ods. 3 CMP, uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia je vykonateľné vyhlásením; ak sa nevyhlasuje, je vykonateľné, len čo bolo vyhotovené.

23. V zmysle čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

24. Podľa článku 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“), záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadnia najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvoma rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami i využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

25. Podľa článku 24 ods. 2 a 3 Charty základných práv Európskej únie, pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa.

26. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva účel neodkladného opatrenia, ktorým je predbežná, rýchla i keď len dočasná úprava právnych (nielen faktických) pomerov účastníkov. Nariadenie neodkladného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva (nároku) a aby neboli vážnejšie pochybnosti o jeho potrebe. Neodkladné opatrenie je inštitútom procesného práva, ktoré môže súd nariadiť, ak je potrebné, aby boli dočasne upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. Neodkladné opatrenie je predbežným aj v tom zmysle, že sa ním neprejudikujú práva účastníkov a tretích osôb. Nie je konečným rozhodnutím, lebo jeho účelom je len dočasná úprava pomerov účastníkov. Nevyhnutným predpokladom pre vyhovenie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčenie skutkových okolností, z ktorých plynie záver, že je život, zdravie a priaznivý vývoj maloletého dieťaťa vážne ohrozený alebo narušený, ak to vyžaduje verejný záujem, alebo ak je naliehavá potreba bezodkladne upraviť pomery. Táto naliehavosť je príčinou, že súd môže rozhodnúť iba na základe osvedčenia tvrdených skutočností bez toho, že by musel byť tvrdený nárok nepochybne preukázaný. Posúdenie, či a kedy je takáto potreba daná, je ponechané na úvahu súdu, pričom je potrebné starostlivo skúmať všetky dôsledky, ktoré by mohli nastať pre účastníka nenariadením neodkladného opatrenia.

27. Vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti sa nevyhnutnosť nariadiť neodkladné opatrenie posudzuje vždy z hľadiska záujmu maloletého dieťaťa, ktorý je prioritný, nadradený akémukoľvek inému záujmu, ktorá skutočnosť vyplýva aj z vyššie citovaného čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa. Len v prípade osvedčenia bezprostredného ohrozenia dieťaťa, či osvedčenia iného závažného dôvodu, je na mieste rozhodnúť neodkladným opatrením. Potreba zabezpečenia ochrany maloletého dieťaťa vyplýva z ustanovení Zákona o rodine. Záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa, okrem iného, zohľadňuje úroveň starostlivosti o dieťa, bezpečnosť dieťaťa, ako aj bezpečnosť a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, ohrozenie vývinu dieťaťa a pod. Pre súd je prioritou záujem maloletého dieťaťa a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, pričom mimoriadny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý môže mať prednosť pred záujmom rodiča a neumožňuje rodičovi vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a rozvoj dieťaťa.

28. Pri nariadovaní neodkladného opatrenia musia byť osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto opatrenie. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia sa posudzuje tak podľa obsahu návrhu, pripojených listín a skutkových okolností z nich vyplývajúcich, ale aj dôvodnosti návrhu z hľadiska právneho posúdenia veci. Účelom neodkladného opatrenia je totiž rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MCdo 3/2010).

29. Odvolací súd nemal dôvod nesúhlasiť s napadnutým rozhodnutím ako i s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia, teda s tými dôvodmi, pre ktoré bolo podľa súdu prvej inštancie potrebné návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť. Po oboznámení sa s obsahom spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa dostatočne zaoberal všetkými predpokladmi, ktoré musia byť splnené na nariadenie neodkladného opatrenia a v napadnutom uznesení dostatočne vyložil, z akých dôvodov návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia nevyhovel.

30. Pokiaľ ide o námietku o nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie, odvolací súd uvádza, že právne posudzovanie je činnosť súdu, pri ktorej zistený skutkový stav podriaďuje pod skutkovú podstatu príslušnej právnej normy, na základe čoho dospieva k záveru, či právo prizná alebo neprizná. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak sa súd pri tejto činnosti dopustil omylu (buď v tom, že na správne zistený skutkový stav aplikoval iný právny predpis než mal, alebo ak správne aplikovaný právny predpis nesprávne interpretoval).

31. Súd prvej inštancie vec právne posúdil ako nárok rodiča maloletých detí na bezodkladnú úpravu pomerov maloletých detí podľa § 2 ods. 1 CMP, ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 vety prvej, ods. 2 CSP a dospel k záveru, že návrh otca nie je dôvodný, nakoľko v konaní nebola osvedčená potreba bezodkladnej úpravy pomerov maloletých detí spôsobom navrhovaným otcom. Takéto právne posúdenie veci ako aj závery súdu prvej inštancie odvolací súd považuje za správne a námietky otca o nesprávnom právnom posúdení veci za nedôvodné.

32. Ako už bolo uvedené vyššie, nariadenie neodkladného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva (nároku) a aby neboli vážnejšie pochybnosti o jeho potrebe. Neodkladné opatrenie je inštitútom procesného práva, ktoré môže súd nariadiť, ak je potrebné, aby boli dočasne upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. Odvolací súd aktuálne nezistil potrebu zmeny už existujúcej úpravy pomerov k maloletým deťom stanovenej rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 7P/5/2020-278 zo dňa 03.06.2020, ktorým bol upravený výkon rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode, nariadením neodkladného opatrenia. Takáto potreba nevyplýva ani z tvrdení otca obsiahnutých v jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ani v odvolaní, ktoré súd nemal za osvedčené. Pokiaľ otec poukazuje na nedostatočnú, či nesprávnu výchovu matky, ktorou by bol ohrozený zdravý psychický a fyzický vývin maloletých detí, prípadne, to, že by nezvládala starostlivosť o maloleté deti a nepodporovala rozvíjanie ich schopností, zručností, takého skutočností nepreukázal. Naopak z vyjadrenia kolízneho opatrovníka k odvolaniu otca vyplýva, že maloleté deti majú v rodinnom prostredí u oboch rodičov vytvorené vhodné podmienky pre napĺňanie svojich potrieb a priaznivý fyzický, psychický a sociálny vývin. Odvolací súd nemal dôvod pochybovať o tomto závere, keďže povinnosťou kolízneho opatrovníka je chrániť práva a právom chránené záujmy maloletých detí v konaní. Z tohto dôvodu neobstojí ani odvolacia námietka otca o nesprávnom vyhodnotení správy kolízneho opatrovníka zo dňa 06.10.2023 súdom prvej inštancie. Domnienky otca o problémoch matky s afektívnou labilitou prejavujúcou sa stratou jej sebakontroly, čo predstavuje prekážku pre jej rodičovskú spôsobilosť vychovávať deti, neobstoja. Odvolací súd sa nestotožnil s tvrdeniami otca v jeho odvolaní, že skutočnosť, že súd neeviduje žiadny podnet zo školy, resp. od ošetrojúceho lekára, ktorým by vzniklo dôvodné podozrenie na fyzické, či psychické týranie detí, nemôže automaticky znamenať, že k nemu nemohlo zo strany matky voči maloletým deťom dochádzať, pretože skutkové okolnosti pre nariadenie neodkladného opatrenia musia byť osvedčené, nedostatočným sú ničím nepreukázané tvrdenia, ktoré skôr naznačujú negatívne nastavenie otca voči matke. Maloleté deti sa počas šetrenia kolíznym opatrovníkom vyjadrili, že matka ich nebije, nekričí na ne a sú spokojné. Ani incident o zahnaní sa utierkou na maloletú A. matkou, z čoho jej na tvári vnikol flak nemožno kvalifikovať ako týranie detí, aj keď takéto konanie je zlyhaním rodiča (matky) a odvolací súd s takýmto konaním rodiča absolútne nesúhlasí a zdôrazňuje,

že dieťa má právo na ochranu svojej dôstojnosti, duševnej, telesnej a citovej integrity, čo musí každý z rodičov bez výhrad rešpektovať. V súvislosti s tvrdeniami maloletej A. a maloletej A., že maloletú A. matka udrela po tvári, keď zhodila nástenné hodiny, ktoré sa rozbili, ktoré vyplývajú zo správy kolízneho opatrovníka zo dňa 24.08.2023, nemožno dospieť k záveru o fyzickom týraní maloletých detí matkou. Ani maloleté deti netvrdili, že by ich matka fyzicky týrala. Otec svoje tvrdenia o tom, že sa mala matka písomne priznať k opakovaným inzultáciám maloletej A. nepreukázal. Z doposiaľ zisteného stavu vyplýva záver, že nie je preukázaná ani osvedčená potreba bezodkladnej úpravy pomerov maloletých detí. Odvolací súd nevidí potrebu rýchlej úpravy pomerov tak, ako žiadal otec v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, keď má za to, že tu nie je a v čase rozhodovania súdu prvého stupňa ani nebola hrozba ujmy na právach maloletých detí, ktorú by bolo dôvodné odstrániť formou nariadenia požadovaného neodkladného opatrenia, teda nie je v ich najlepšom záujme. Žiada sa tiež zdôrazniť, že pri nariadení neodkladného opatrenia súd nemusí a pre krátkosť času ani nemôže vykonávať dokazovanie v rovnakej forme a rozsahu ako pri rozhodovaní vo veci samej, a preto súd rozhoduje na základe zistených skutočností, ktoré aktuálne neosvedčujú nevyhnutnosť zmeny výchovného prostredia maloletých detí, tak ako to v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žiadal otec.

33. Na Mestskom súde Bratislava II sa vedie konanie pod sp. zn. B5-73P/49/2023 o zmene úpravy práv a povinností rodičov k maloletým deťom s vytyčeným termínom pojednávania na deň 07.02.2024, v ktorom konaní súd vykoná náležité a dôsledné dokazovanie.

34. Inštitútom neodkladného opatrenia vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti sa pritom má zamedziť vzniku nejakej ujmy na dôležitých záujmoch maloletých detí, jeho účelom rozhodne nie je riešenie osobných sporov medzi rodičmi detí, ktoré súvisia s rozpadom ich manželského vzťahu. V rodičovských vzťahoch platí viac než inde požiadavka vzájomnej tolerancie, nekonfliktnosti a úcty k právam druhého rodiča a k právam detí, čo by mali mať na zreteli predovšetkým rodičia maloletých detí. Záujem maloletých detí, ktorý by mali obaja rodičia sledovať, by naplnilo akékoľvek usporiadane roztrieštených vzťahov v rodine uvedomujúc si, že sú to práve rodičia, ktorí nesú zodpovednosť za výchovu a vývoj maloletých detí. Akýkoľvek súd nie je schopný takéto usporiadanie vzťahov zabezpečiť a je vhodné pripomenúť, že sú to rodičia (nie súdy, či znalci), ktorí nesú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj detí (uvedené tiež vyplýva aj zo záverov uznesenia Ústavného súdu Českej republiky vo veci IV. ÚS 60/04).

35. Žiada sa zdôrazniť, že deti by v žiadnom prípade nemali byť nástrojom na riešenie doposiaľ nevysporiadaného vzťahu medzi ich rodičmi, ktorých problematické vzťahy negatívne vplyvajú na maloleté deti a na ich intrapsychické prežívanie. V záujme detí je, aby vyrastali v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability, tolerancie a harmónie, aby ich vývoj a výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju ich osobnosti, nadania a rozumových a fyzických schopností, mravnému, duchovnému a sociálnemu rozvoju a aby boli rešpektované ich práva.

36. V súvislosti s napätými vzťahmi rodičov maloletých detí je potrebné apelovať na nich oboch, aby uprednostnili záujem detí pred vlastnými záujmami, snažili sa o čo najrýchlejšie a pokojné doriešenie ich vzájomného vzťahu a súčasne aj v záujme maloletých detí rešpektovali vzájomné práva ako rodičov, ktorí sú si vo výkone rodičovských práv a povinností rovnocenní. Obom rodičom musí byť zrejmé, že maloleté deti potrebujú pre svoj ďalší zdravý vývin predovšetkým kooperatívny vzťah medzi svojimi rodičmi podporujúci vytvorenie čo najpriaznivejších podmienok pre spoločné deti a minimalizujúci negatívny dopad prebiehajúcich konaní na psychiku detí. V záujme maloletých detí, aby mali vytvorený blízky emocionálny vzťah k obom svojim rodičom, pričom tí by nemali brániť vytvoreniu a rozvíjaniu tohto vzťahu. Je nežiaduce, aby maloleté deti bolo vystavované konfliktu lojality k rodičom a ovplyvňované negatívnymi vzťahmi medzi rodičmi. V záujme zdravého vývinu maloletých detí je potrebné, aby sa obaja rodičia snažili o budovanie a podporovanie nielen ich vlastného vzťahu s maloletými deťmi, ale aj vzťahu druhého rodiča s maloletými deťmi.

37. Na základe uvedeného, keďže neboli splnené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, majú na zreteli najlepší záujem maloletých detí ako prvoradé hadisko pri jeho rozhodovaní, odvolací súd napadnuté zamietajúce uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil, keď odvolacie argumenty otca vyhodnotil ako neopodstatnené.

38. Ďalšie argumenty otca odvolací súd považoval pre rozhodnutie v predmetnej veci za nepodstatné, nespôsobilé ovplyvniť posúdenie veci, keď i podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/2004, III.ÚS 209/2004, II.ÚS 200/2009).

39. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol za použitia ustanovenia § 396 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

40. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods. 1 CMP, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).